

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Завгородній Ігор В'ячеславович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частині п'ятій статті 17, частині третій статті 22, частинам першій, другій, шостій статті 43 Конституції України (конституційність) підпункту 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ в редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ, у частині, яка передбачає, що *прокурори, які на день набрання чинності цим Законом займають посади у військових прокуратурах, звільняються Генеральним прокурором, керівником регіональної (обласної) прокуратури з посади прокурора на підставі пункту 9 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII за умови настання такої підстави, як рішення кадрової комісії про неуспішне проходження атестації.*

На думку автора клопотання, оспорюваний припис непропорційно обмежує право на посилений соціальний захист військовослужбовців – учасників бойових дій, гарантоване статтею 46 у взаємозв'язку з частиною п'ятою статті 17 Конституції України.